

คำนำ

การวิวัฒนาการของวรรณกรรมจีนเมื่อมองจากประวัติศาสตร์จีนจะแบ่งเป็นสี่สมัยดังนี้		
ยุควรรณกรรมสมัยโบราณ	เริ่มจากบทกวี “คัมภีร์ชือจิง” ถึง ค.ศ. 1840	สงครามฝิ่น
ยุควรรณกรรมสมัยกลาง	เริ่มจาก ค.ศ. 1840 ถึง ค.ศ. 1919	การรณรงค์ใช้ภาษาพูด เป็นภาษาเขียน
*ยุควรรณกรรมสมัยใหม่	เริ่มจาก ค.ศ. 1919 ถึง ค.ศ. 1949	การจัดตั้งประเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน
ยุควรรณกรรมสมัยปัจจุบัน	เริ่มจาก ค.ศ. 1949 ถึงปัจจุบัน	

สำหรับนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาจีนระดับกลางหรือระดับสูงมีความประสงค์ที่จะศึกษาภาษาจีนให้ลึกซึ้ง มีความสนใจวัฒนธรรมจีน วิธีที่ดีที่สุดคือศึกษาจากวรรณกรรมจีนและในการศึกษาวรรณกรรมจีนนั้นเลือกอ่านวรรณกรรมสมัยใหม่จะเป็นการดีที่สุด เนื่องจากวรรณกรรมสมัยโบราณนั้นถึงแม้เป็นวรรณกรรมที่ไพเราะเพราะพริ้งกินความลึกซึ้ง แต่เป็นภาษาที่ยากแก่ความเข้าใจ โดยเฉพาะนักศึกษาที่ศึกษาภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศหรือศึกษาเป็นภาษาที่สองต้องใช้ความพยายามมากในการศึกษา ส่วนวรรณกรรมสมัยกลางส่วนมากจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับการต่อสู้ทางด้านการเมืองในประเทศจีน ซึ่งเป็นอุปสรรคสำหรับนักศึกษาชาวต่างชาติที่ไม่เข้าใจสภาพสังคมจีนในขณะนั้น เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว จึงได้เลือกบทประพันธ์และนักเขียนวรรณกรรมสมัยใหม่มาให้ศึกษา

ในตำราเรียนเล่มนี้ได้จัดตามขั้นตอนการวิวัฒนาการของวรรณกรรมยุคสมัยใหม่ตลอดสมัยนับเวลา 30 ปี เป็น 4 ช่วง ช่วงแรกเป็นช่วงการกำเนิดวรรณกรรมสมัยใหม่ ช่วงที่สอง สามและสี่เป็นช่วงวิวัฒนาการวรรณกรรมสมัยใหม่ เพื่อให้ได้ความรู้เรื่องวรรณกรรมต่อเนื่องกัน ในตำราเล่มนี้ผู้เรียบเรียงได้สังเขปวรรณกรรมจีนโบราณในตอนหนึ่งด้วย ส่วนตอนที่สองได้อธิบายว่าเพราะเหตุใดวรรณกรรมจีนโบราณที่รุ่งโรจน์จึงได้ถูกแทนที่โดยวรรณกรรมสมัยใหม่ โดยการยกตัวอย่างต่างๆ จากภูมิหลังของประวัติศาสตร์จีน

ในการเรียบเรียงตำราเล่มนี้ ผู้เขียนได้คำนึงถึงความสามารถในการเข้าใจภาษาของผู้เรียนที่ไม่ได้เป็นเจ้าของภาษาจีน ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ลึกซึ้งในการใช้ภาษาจีน โดยเฉพาะพื้นฐานความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์จีน สังคมจีน ทฤษฎีวรรณกรรมจีน ฯลฯ ในยุควรรณกรรมสมัยใหม่ถึงแม้เป็นระยะเวลาเพียงสามสิบปี แต่มีนักเขียนเด่นๆ หลายท่าน งานเขียนรูปแบบหลากหลาย มีจำนวนผลงานนับไม่ถ้วน ในตำราเรียนเล่มนี้จัดเป็นสิบสองบท รวมนักเขียนและผลงานวรรณกรรมจีนอย่างคร่าวๆ ผู้เรียนกระบวนวิชานี้เปรียบเสมือนเข้าไปในพิพิธภัณฑ์ ถึงแม้ว่ามีวัตถุโบราณล้ำค่าสวยงามมากมาย แต่เนื่องจากมีเวลาจำกัดจึงได้แต่เดินชมคร่าวๆ หนึ่งรอบ รอถึงเมื่อมีเวลาแล้วจึงจะศึกษาให้ละเอียดลึกซึ้ง

ผู้ที่ศึกษากระบวนวิชานี้ต้องมีความรู้คำศัพท์ภาษาจีน 6,000 ตัวขึ้นไป นอกจากต้องเข้าฟังคำบรรยายอย่างสม่ำเสมอแล้ว ยังต้องศึกษาหนังสืออ่านนอกเวลาตามที่กำหนด ผู้ที่มีความรู้วรรณกรรมของภาษาตนเองหรือภาษาต่างประเทศ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาระบบวิชานี้ด้วย

ที่มาของตำราเล่มนี้ได้ยืมเอาเอกสารการสอนของประเทศจีนเป็นหลัก แต่ในการเรียบเรียงได้แหวกแนวออกจากธรรมเนียมจีนเพื่อสนองความต้องการการเรียนรู้และความสามารถในการรับรู้ของนักศึกษาชาวต่างชาติ กล่าวคือในแต่ละบทจะแนะนำชีวประวัติและผลงานของนักเขียนคนสำคัญซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละสำนัก พยายามหลีกเลี่ยงเรื่องเกี่ยวกับการขัดแย้งด้านการเมือง แต่ก็ไม่สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้หมด จึงมีวรรณกรรมที่แสดงถึงการต่อสู้ในด้านความคิด ศิลปะ ทฤษฎี ฯลฯ โดยเฉพาะเหตุการณ์ต่างๆ ที่ปรากฏในเรื่องสั้นของหลู่ซวี่น

จุดเด่นของตำราเรียนเล่มนี้คือผู้เรียบเรียงพยายามลดความยากของภาษา ใช้ภาษาที่เรียบง่ายในการอธิบาย

ในการสอนกระบวนวิชานี้ ผู้สอนอาจจะดูความสนใจของผู้เรียนและเวลามากน้อยของผู้เรียนในการศึกษา รวมถึงความสามารถในการรับรู้ของผู้เรียน อาจตัดตอนหรือเน้นด้านใดด้านหนึ่งในการเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะสม

หวังว่าตำราเรียนเล่มนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนและผู้สนใจทั่วไป

รศ. เสาวภาคย์ วรรณากุล

อ. จ้าวไสวสุข

มิถุนายน 2539

中國現代文學

前言

一般認為，中國文學從歷史發展方面看，可以分爲四個時期：古典文學（從《詩經》到一八四〇年“鴉片戰爭”）、近代文學（一八四〇——一九一九“五四”運動）、現代文學（一九一九——一九四九中華人民共和國成立）、當代文學（一九四九年以後至今）。

對於具有中高級水平的中文學生來說，如果想進一步提高語言水平，特別是有興趣了解中國文化，最好的一個辦法就是從閱讀文學作品開始，而學習中國文學又最好是從現代文學入手。這是因為，中國古典文學雖然歷史悠久，燦爛輝煌，但語言障妨太大，古代文言母語學生尚需下一番功夫苦學；當代文學雖然語言困難小，近在身邊，但它與中國解放後的政治鬥爭緊密相關，這對不甚了解中國當代社會複雜情況的外國學生來說，無疑是一個更可怕的攔路虎。所以，我們選擇現代文學，既可以避開上述兩種困難，又可以勾連古今，以點帶面，繼往開來，是窺探中國文學發展歷史的突破口。

在本課中，按照本代文學各個階段的發展特色，我們把30年的中國現代文學分爲四個時期。最初爲新文學的發生期，以後的三個階段爲發展期。爲了知識學習的連續性，在“緒論”部分，用一講的時間，介紹了中國古代文學概貌。全書四編12講。

在第一講里，我們從歷史背景方面，試圖闡明，爲什麼輝煌發展了近3000年的中國古典文學，到了20世紀初，却被現代文學代替了；這種轉變的過程怎樣；舊/新兩種文學的主要區別是什麼；現代文學戰勝古典文學有甚麼偉大意義。

在編寫這本教材時，我們充分考慮到了學員語言水平與知識深度的矛盾，一刻也沒有忘記，本書的使用者，我們面對的是漢語學生，他們不但語言尚未完全過關，更主要的是，對中國現代歷史，現代社會、及一般文藝理論也基本一無所知或知之甚少，而中國現代文學，盡管祇有短短30年的歷史，但其間出現了衆多成就卓越的作家，作品不計其數，文學形式齊全，流派紛呈，文不社團更是各有特色。光是《魯迅全集》就有20卷，《郭沫若全集》30卷。一般的中國現代文學教材是二冊或三冊，還要若干冊作品選讀，而我們的“全一冊”式教材，在有限的十二講，概括了這樣豐富的內容，實在祇能算是一個粗略的“導引”，算是對中國現代文學的一個入門吧。打個比方，好比進了一座博物館，展品雖琳琅滿目，可惜時間有限，祇好先大概地走一圈，以後有機會再慢慢細看。

雖然如此，這竟是一門知識課，學習者至少應已熟練掌握6000以上的中文詞匯，即達到《漢語水平語匯漢字等級大綱》丙級水平以上，除堅持聽課外，還應有一定量的課外閱讀。如果對自己母語文學，或其他國家文學，已有相當的知識，則對學好本課大有裨益。

本書的基本框架和文學觀點，仍以國內教材爲基礎，目前祇能如此。但全書的結構安排，又與傳統作法有所不同，這主要是爲使其更簡明扼要，適合外國學生口味。敘述的方式，雖然也是分別介紹每一階段的文學特色，成就思潮、流派、代表作家及作品，但側重點不同。如我們重視完整地介紹作家生平，作品故事梗概，而少一點主題分析和思想觀點；客觀地擺出事實事件，多方面看法，不輕易做結語式評論，目的是爲盡可能避免政治因素。不得不拈篇幅的，如文藝思想領域的鬥爭，理論上的講解，是實在難以避開，並且對理解作品有幫助。特別是魯迅

的雜文。

本書的另一個特點是，我們在深入淺出和趣味與通俗化等方面做了大膽探索，努力把語言和知識難度降到最低限度。這有時使語言文字顯得過于浮淺、單調、重復、少文彩，甚至覺得羅嗦冗，這都是為了簡單易懂，不得已而為之。

在使用本書時，教師可以根據具體情況，如時間，學生的水平和興趣等，靈活掌握，臨時決定側重於哪一方面。如可以節取部分章節，開成“現代文學著名作家作品”課。本書也可以作為文選類高級語言課的師生參考用書，對非中文母語的社會讀者來說，這也是一本通俗讀物。